

Trút Linh Hồn

Máu đã khô rồi, thơ cũng khô
Tình ta chết yểu tự bao giờ
Từ nay trong gió trong mây gió
Lời thăm thương rên khắp nẻo mơ

Ta còn triu mến biết bao người
Vẻ đẹp xa hoa của một thời
Đầy lệ, đầy thương, đầy tuyệt vọng
Ôi! giờ hấp hối sắp chia phôi.

Ta trút linh hồn giữa lúc đây
Gió sầu vô hạn nuôi trong cây
Còn em sao chẳng hay gì cả?
Xin để tang anh đến vạn ngày.

Hàn Mặc Tử